

VZKŘÍŠENÍ

FARNÍ ZPRAVODAJ

Z obsahu

- bl. John Henry Newman
- Slovo na okraj
- Zprávy
- Program farnosti
- Vybíráme z kroniky
- Pro děti
- Sexuální výchova dětí
- A další...

Evangelium je síla vedoucí k štěstí

Koncem září se odehrála dvě blahořečení. Jednomu předsedal osobně papež Benedikt XVI. a konalo se v Anglii. Bl. John Henry Newman, je muž, který se celý život věnoval hledání pravdy. Našel ji nakonec v katolické církvi, ke které jako anglikán ve svých 44 letech přestoupil. Byl knězem, který veškerou svou životní energii i hluboké znalosti dal do služby apologii (obhajobě) víry, církve a papežství. Ke konci života byl jmenován za své zásluhy kardinálem.

Druhé blahořečení se konalo o týden později (25. 9.). Italka Chiara Luce Badano zemřela v roce 1990 v necelých 19 letech na rakovinu kostí. Její velikost spočívá v hrdinském sjednocení jejího utrpení s Ježíšem ukřižovaným. Svou nemoc prožívala nadpřirozeně, a proto vyzařovala radost a štěstí, které může pocházet jen od Boha. Mimořádnost jejího blahořečení spočívá ve skutečnosti, že je vyzdviženo k úctě oltáře – mladá dívka, která nezemřela jako mučednice, a přesto ukázala, že je možné žít život v hlubokém spojení s Kristem. Zároveň je dokladem toho, jak důležitá je pro výchovu kvalitní a víru praktikující rodina a společenství církve. Podnět k beatifikačnímu procesu dal její biskup z diecéze Acqui Mons. Livio Maritano, který Chiaru Badano osobně navštěvoval. O svém rozhodnutí říká: „Zdálo se mi, že její svědectví by mohlo být významné především pro mladé. I dnes je zapotřebí svatosti. Je potřeba pomoci mladým, aby našli směr, cíl, aby překonávali nejistoty a samotu, své otazníky tváří v tvář neúspěchům, bolestem, smrti a veškerým starostem. Je překvapující toto svědectví víry, síly od dnešního mladého děvčete.“

Církev si váží všech křesťanů, kteří žili hrdinským způsobem a jsou druhým vzorem a povzbuzením. Dosvědčují, že člověk i přes svoji slabost může spolupracovat s Boží milostí a uskutečňovat evangelium, které vede především k lásce k Bohu a k lidem.

P. Jenda Balík

Z řeči bl. Johna Henryho Newmana po jmenování kardinálem (1879)

Ve svém dlouhém životě jsem se dopustil mnoha chyb. Nemám nic z oné vznešené dokonalosti, jež se nachází ve spisech světců, tzn. absolutní absenci omylů. Myslím si však, že o všem, co jsem napsal, mohu říci, že obsahuje můj čistý úmysl, absenci osobních ambicí, smysl pro poslušnost, ochotu nechat se opravit, bázeň z toho, že pochybím, touhu sloužit svaté církvi a - pouze božským milosrdenstvím - také určitý úspěch. S potěšením mohu dodat, že jsem od počátku odporoval jednomu velkému neštěstí. Třicet, čtyřicet, padesát let jsem se snažil odporovat všemi svými silami duchu liberalismu v náboženství. Nikdy neměla svatá církev více zapotřebí, aby tomu někdo odporoval, než je tomu dnes, kdy se bohužel toto pochybení šíří jako smrtelná léčka po celé zemi. Při této pro mne tak významné okolnosti je namístě, abych pohlédl na celý svět, na církev svatou a její budoucnost, a snad nebude pokládáno za nevhodné, když zopakuji odsudek, který jsem již tolikrát vyslovil.

Liberalismus na náboženském poli je nauka, podle níž v náboženství není žádná pozitivní pravda a jedno krédo je stejné jako druhé. To je přesvědčení, kterému se každým dnem dostává více síly a kreditu. Je to popření náboženství jakožto pravdy. Učí se, že všechna náboženství musejí být tolerována, protože všechna jsou jen otázkou názoru. Zjevené náboženství prý není pravdou, nýbrž citěním a osobní preferencí, nikoli objektivním a zázračným faktem. A každý jedinec má právo připisovat mu cokoli, co nejvíce oslovuje jeho fantazii. Zbožnost se prý nezakládá na víře. Je možné navštěvovat protestantské nebo katolické kostely, účastnit se bohoslužeb v obou, a nepatřit nikam. Lze se bratřit a mít společné myšlenky a citění, a vůbec si přitom neklást problém společného učení a necítit ani jeho potřebu. A poněvadž je náboženství tak osobní záležitostí a soukromou věcí, je třeba jej absolutně vyloučit ze vztahů mezi lidmi. Kdyby někdo měnil náboženství každý den, co je tobě do toho? Zkoumat náboženství někoho druhého není méně indiskrétní než pátrat po jeho ekonomickém zázemí nebo po jeho rodinném životě. Náboženství naprosto nemá být pojivem společnosti.

Občanská moc byla až doposud křesťanská. I v zemích odloučených od církve, jako je moje vlast, za mého mládí ještě platilo: „Křesťanství je zákonem státu“. Občanská struktura společnosti vytvořená křesťanstvím, dnes zavrhuje křesťanství. Citované rčení a další podobná už zmizela anebo se vytrácejí, a na konci století, nezasáhne-li Bůh, zmizí úplně. Doposud se mělo za to, že náboženství svými nadpřirozenými sankcemi dokáže zabezpečit našemu obyvatelstvu zákon a řád. Nyní se filozofové a politici snaží vyřešit tento problém bez pomoci křesťanství. Namísto autority a učení církve podporují naprosto sekularizované školství, určené k tomu, aby každému jedinci dalo pochopit, že být řádným a pracovitým člověkem přináší osobní výhody. Jsou předkládány velké principy, které mají nahradit náboženství a kterých by se takto vychované masy měly držet, tedy etické pravdy v nejširším smyslu: spravedlnost, dobrota, čestnost, atd.; zkrátka získaná zkušenost i ony

přirozené zákony, které spontánně existují a působí ve společnosti a v záležitostech sociálních i psychologických, např. ve vládě, v obchodě, ve finančnictví, ve zdravotnictví a ve vztazích mezi státy. Pokud jde o náboženství, jde prý o privátní luxus, který si někdo může dovolit, pokud chce, ale za který samozřejmě musí platit a který druhým nelze vnucovat ani obtěžovat druhé tím, že ho sám praktikuje.

Všeobecné charakteristiky této velké apostazy jsou všude stejné, ale v podrobnostech se liší stát od státu. Budu mluvit nyní o své zemi, kterou znám nejlépe. Obávám se, že zde bude mít velký úspěch, třebaže si lze stěží představit, jak skončí. Na první pohled by bylo možné se domnívat, že Angličané jsou svým smyšlením mnohem více nábožensší, než je tomu na evropské pevnině, jež, jak se zdá, staví na ateismu. Naším neštěstím však je, že i přesto stejně jako jinde povede k ateismu, třebaže se z ateismu nutně nerodí. Je třeba připomenout, že náboženské sekty, které se objevily v Anglii před třemi stoletími a jsou dnes velmi silné, se zavile stavějí proti jednotě církve a státu a přály by si odkřesťanstění monarchie a celého jejího aparátu, přičemž argumentují tím, že by tato katastrofa učinila křesťanství čistším a silnějším. Princip liberalismu je nám tak vnučován samotnými okolnostmi. Uvažme důsledky působení všech těchto sekt. Se vši pravděpodobností představují náboženství, ke kterému se hlásí polovina obyvatelstva, a nezapomínejme, že naší vládou je demokracie. Je to jakoby mezi dvanácti lidmi, kteří byli náhodně vybráni na ulici a mají zajisté i svůj podíl na moci, jich sedm patřilo k různým náboženstvím. Jak ovšem mohou dosáhnout jednomyslné působnosti na místní i národní úrovni, když každý usiluje o uznání vlastní náboženské denominace? Každé rozhodnutí by bylo blokováno, pokud by argument náboženství nebyl úplně vyloučen. Nic jiného tedy nelze dělat. A za třetí nezapomínejme, že v liberálním myšlení je mnoho dobrého a pravdivého; stačí citovat například principy spravedlnosti, cti, střídmosti, sebekontroly, dobročinnosti, které, jak jsem již zmínil, patří mezi nejvíce proklamované principy a tvoří přirozené zákony společnosti. Jedině tehdy, až si povšimneme, že tento krásný seznam principů je pojmán tak, aby naprosto odstranil náboženství, jsme nuceni liberalismus odmítnout. Vskutku, nikdy neexistoval tak dovedně připravený plán Nepřítele, který by měl tak velké šance uspět. A skutečně dosahuje svých cílů v široké míře, přitahuje do svého dosahu mnohé schopné, seriózní a poctivé lidi, vážené starce obdařené dlouhou zkušeností i mládež s jejími krásnými nadějemi.

Tak se mají věci v Anglii, a bylo by dobré, aby si to všichni uvědomili. Netřeba se však vůbec domnívat, že jsem tím zastrašen. Zajisté se mi to nelíbí, protože se domnívám, že to může působit škodu mnohým duším, ale v žádném případě nemám strach, že by to mohlo

zabránit vítězství Božího Slova, svaté církve, našeho Všemohoucího Krále, Lva z kmene Judy, Věrného a Pravdivého, a Jeho náměstka na zemi. Mnohokrát bylo křesťanství v situaci, kdy se zdálo, že mu hrozí smrtelné nebezpečí. Proč bychom se tedy měli děsit nové zkoušky. Toto je absolutně jisté. Avšak to, co je v těchto velkých výzvách jediné nejisté a představuje jediné velké překvapení pro všechny, je způsob, jakým jednou Prozřetelnost ochrání a zachrání svoje vyvolené. Někdy se nepřítel promění na přítele, někdy je vysvěcen ze svojí jedovatosti a agresivity, někdy se sám rozpadne na kusy, někdy se rozvine natolik, nakolik to prospěje nám, a pak zmizí. Církev normálně nemusí dělat nic jiného než pokračovat v tom, co má dělat: v důvěře a v pokoji být klidná a očekávat Boží spásu. „Pokorní budou vlastnit zemi, budou se těšit z hlubokého klidu“ (Žl 37,11).

■ ■ ■ SLOVO NA OKRAJ

„K radosti lidské duše patří nalezení místa, která, ať jdeme či plujeme kamkoli, zůstává vzhledem k našim cestám stabilní. Také Ježíš nám slíbil, že po svém odchodu k Otci nám takové místo připraví.“

Jaroslav Max Kašparů

Doba prázdnin a dovolených je nenávratně pryč a lidé nyní vzpomínají s nostalgií na nádherné chvíle strávené u moře, na horách nebo na chatě. Jsou místa, kam se opakovaně a rádi vracíme, neboť nás čímsi tajemným přitahují a nabíjejí naše tělo energií.

Jsou ale také místa „duchovně – poutní“, která jsou osvěžením a povzbuzením pro naši duši – v Bosně a Hercegovině Medjugorje (zde mluvím z vlastní zkušenosti), u nás pak Stará Boleslav. Právě doma při návštěvě těchto poutních míst bychom si měli uvědomit svoji identitu, příslušnost ke své zemi, děkovat a zároveň prosit za dar víry. Člověk 21. století je sice po stránce technické nadčlověkem, ale duchovně je roztříštěný a roztěkaný, není schopen nikde zakotvit.

Často pohrdá národními a duchovními tradicemi, neboť to jsou pro něj „mrtvé legendy“. K Bohu a k (národním) světcům se pak utíká vždy, pokud jej zklamou lidé nebo je zlá doba.

Jeho chování a postoj pramení z toho, že nemá buď žádnou víru, nebo je jeho víra menší než hořčičné zrnko.

Vzpomeňme si tedy na patrona země České nejen 28. září, ale mějme víru a přednášejme Mu své prosby a obavy pokud možno častěji, jak se na „věrné Čechů plémě“ sluší.

Bohuslav Zezula

*Kůň bronzový, kůň Václavův
se včera v noci třás
a kníže kopí potěžkal.*

*Myslete na chorál, malověrní,
myslete na chorál.*

František Halas, sbírka Torzo naděje, 1938

■ ■ ■ ZPRÁVY Z FARNOSTI

■ Karel Duchek kandiduje do senátu

Strašnický farník Karel Duchek kandiduje do senátu. Karel je dlouhá léta aktivní ve farnosti a v současnosti je členem farní pastorační rady. Je nezištný, obětavý a ve svém nasazení pro společné zájmy a farní aktivity zhodnocuje své organizační schopnosti. Patřil mezi skupinu těch, kteří se nasadili a spolu s P. Marianem vybudovali první polistopadový kostel v Praze. Obecného respektu Karel požívá nejen kvůli svým vlastnostem, buldočí povaze, ale i jemné a prakticky prožívané zbožnosti. Ať se mu při volbách daří!

P. Jenda Balík

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

■ Výjezdní akce

27. 10. – 31. 10. 2010	Podzimní prázdniny pro děti
5. 2. – 12. 2. 2011	Jarní prázdniny pro děti a mládež v Rokytnici
11. – 22. 8. 2011	XXVI. Světový den mládeže

■ Duchovní akce farnosti

4. 12.	Duchovní obnova pro manžele s dětmi (hlídání zajištěno) – vede P. Tomáš Roule (osobní sekretář pražského arcibiskupa)
11. 12. (od 13:00 včetně večerní mše)	Duchovní obnova pro farníky
první středa v měsíci od 19:00	Biblická hodina
druhá středa v měsíci od 19:00	Přednášky o sociální nauce církve
ostatní středy od 19:00	Katechismus katolické církve pro zájemce jakéhokoliv věku
6. 12. – 9. 12.	Celodenní výstav eucharistie

■ Akce pro děti

16. 10. 2010	15:00	Drakiáda
5. 12. 2010	17:00	Mikulášská
27. 11. 2010	10:00	Výroba adventních věnců
5. 3. 2011	15:00	Karneval

■ Ostatní důležité akce

od 14. 10. v 19:00	Kurz přirozeného plánování rodičovství
pátek 26. a sobota 27. 11.	Úklid kostela

■ ■ HUDBA V NAŠEM KOSTELE

Dny Prahy 10

Koncert u příležitosti „Dnů Prahy 10“ se koná v neděli 3. října v 19:30. Provedeny budou koncerty G. F. Händela pro varhany a orchestr.

Requiem od W. A. Mozarta

V neděli 31. října zazní při večerní mši svaté v 18:00 Requiem od W. A. Mozarta. Tato nádherná hudba je příležitostí rozjít. Mše svatá bude trvat asi hodinu a půl.

■ ■ POZVÁNKA

Manželské večery

je program určený pro páry, ve kterých jeden není pokřtěný nebo není praktikující katolík. Podmínkou je, že jsou manželé církevně oddáni a účast obou na všech čtyřech setkáních. Setkání se budou konat na faře vždy ve čtvrtek od 19:00. První setkání bude 30. září a další vždy 3. čtvrtek v měsíci.

Páteční besedy pro mladé

od 20 do 35 let. Nabízíme páteční besedy nad nějakou encyklikou či nad tématy z duchovního života. Setkání povede P. Vladimír.

Rodinám s dětmi nabízíme

nedělení mše s dětmi v 10:30; teplo v kostele; místnost pro matky s dětmi s přebalovacím pultem; po mši kavárničku; v pondělí a ve středu mateřské centrum; duchovní obnovy s hlídáním dětí; setkávání v malých společenstvích rodin.

Vzdělávat se v praktickém životě – Iniciativa 17 – 11

Přednáška z cyklu Iniciativa 17 – 11 se koná ve středu 13. října od 19:00 v našem divadle. Přednášet bude prof. Lubomír Mlčoch na téma „Demokracie a kapitalismus v krizi hodnot (možné léky)“.

Další přednášky:

- ve středu 17. listopadu – pan Tomáš Sedláček
- v úterý 7. prosince – pan Tomáš Ježek

(změna vyhrazena)

Národní pouť do Říma 2010

Koncem září uplyne rok od historicky významné události pro Českou republiku, kdy ji ve dnech 26. – 28. září 2009 poprvé navštívil papež Benedikt XVI. Jak je v církvi tradicí, jako projev vděčnosti vyhlásují biskupové Čech, Moravy a Slezska Národní pouť do Říma ve dnech 9. – 11. listopadu 2010. Zájemci se mohou hlásit: P. Mgr. Pavel Dokládal, Biskupství královéhradecké, Poutní centrum, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 461 543 164, e-mail: poutnik@diecezezhk.cz.

Získání plnomocných odpustků pro duše v očistci

V prvních listopadových dnech je možné a vhodné pomoci duším v očistci získáním plnomocných odpustků.

Jaké podmínky je třeba splnit?

Tři obvyklé:

- přistoupit k svatému přijímání,
- pomodlit se na úmysl Svatého otce (tyto dvě podmínky pro každý odpustek zvlášť)
- přistoupit někdy v tyto dny ke svátosti smíření (stačí jednou, protože podstatné je být v milosti posvěcující).

Speciální podmínka:

- Od 1. listopadu odpoledne a celého 2. listopadu při návštěvě kostela se pomodlit Otče náš a Vyznání víry.
- Od 1. do 8. listopadu při návštěvě hřbitova se pomodlit třeba jen v duchu za zemřelé.

■ ■ ■ KRONIKA

■ ■ NOC KOSTELŮ

Je **28. května 2010**, čas 18:50 a po celé zemi se na kostelích rozeznívají zvony, které oznamují začátek významné ekumenické události, Noci kostelů.

Než se zaměříme na program večera, podívejme se na úplný počátek, proč a kdy tato akce vznikla. Noc kostelů vznikla a poprvé proběhla v Rakousku, a to ve Vídni v roce 2005. U nás byla tato akce poprvé loni, a to jen v Brně a v Plzni. V tomto roce se jí zcela poprvé zúčastnily kostely z celé ČR. Noc kostelů vznikla jako pozvání všech lidí dobré vůle, tedy nejen věřících, ke společnému setkání a k objevování krásy křesťanských architektonických pokladů, je pozváním k představení křesťanské kultury a života v církvi. Cílem Noci kostelů je zejména otevřít kostely pro všechny, kteří do těchto prostor a mezi věřící málokdy zavítají a kteří by tak mohli najít inspiraci pro změnu svého dosavadního života bez víry.

A nyní se již můžeme vrátit k průběhu této mimořádné akce v našem kostele.

V 19 hodin u nás Noc kostelů oficiálně zahájil náš farář P. Jenda, který při této příležitosti stručně seznámil přítomné návštěvníky kostela (bylo jich kolem 80) s programem večera. Po tomto úvodu se z kůru rozezněly varhany skladbami v podání Martina Moudrého, studenta HAMU v Praze. Podle původního programu měla jako první hrát Lucie Žáková a potom

Marie Zahrádková, která však bohužel v tomto týdnu onemocněla, a tak ji nahradil její spolužák z HAMU Martin Moudrý. Byly představeny skladby a části skladeb různých autorů. Svůj koncert ukončil Martin v 19:50, poté následovala velmi zajímavá prohlídka varhan na kůru, které se zúčastnily dvě třetiny přítomných návštěvníků. Prohlídka varhan s Martinovým výkladem trvala do 20 hodin, trvala by ještě déle, ale musel již začít další

program, zlatý hřeb programu – divadelní představení divadelní společnosti Petrklíč, premiéra hry Legenda o Veronice od Selmy Lagerlöfové v podání Eleny Strupkové a Ludka Nešlehy za hudebního doprovodu Kamila Doležala. Hra byla natolik zajímavá, že téměř všichni návštěvníci předchozího koncertu zůstali nadále na svých místech a s napětím naslouchali příběhu o sv. Veronice. Během představení nikdo neodešel, spíše přicházeli další návštěvníci, kteří nejdříve ze zvědavosti otevřeli dveře kostela, a nakonec zůstali až do konce představení, které skončilo velkým potleskem.

Od 21 hodin začal varhanní koncert Lucie Žákové, na kterém bylo více než 35 návštěvníků, po 21:30 jich však díky pozdní hodině bohužel téměř polovina odešla. Ti, kteří vydrželi až do konce, si opět mohli od 21:50 na kůru prohlédnout varhany, tentokrát s odborným výkladem Lucie Žákové. Přestože byl oficiální program ukončen ve 22 hodin, většina lidí zůstala na kůru a naslouchala odborné přednášce Lucie až téměř do 22:30, kdy jsme Noc kostelů ukončili a náš kostel se tak pohroužil do tmy, stejně jako ostatní okolní domy.

Během obou varhanních koncertů si mnozí návštěvníci prohlíželi kostel a jeho vybavení, zejména plastiky křížové cesty podél stěn kostela.

Celkově lze hodnotit, že premiéra akce v našem kostele byla úspěšná, kostel během večera navštívilo 178 návštěvníků. Během této první akce jsme získali dostatek zkušeností k tomu, abychom se příští rok pokusili nabídnout více programů a akcí pro návštěvníky s různými zájmy a akci lépe zorganizovat. Věříme, že příští rok bude možné naplánovat rozmanitější program, včetně odpoledního programu pro děti, koncertů různých žánrů nebo promítání filmů.

Děkujeme všem farníkům, kteří s Nocí kostelů 2010 organizačně pomáhali, jak s přípravami akce, tak i během ní, a doufáme, že se příští rok nabídne větší počet dobrovolníků, kteří budou ochotni přiložit ruku k dílu a s organizací a propagací Noci kostelů 2011 pomáhat. Bez dostatečného počtu ochotných spolupracovníků kvalitní přípravu akce s rozsáhlým programem sami nevládneme a nebudeme tak schopni přesvědčivě zobrazit život našeho farního společenství lidem z jiných farností a také zejména těm, kteří jinak do kostela vůbec nepřijdou.

Milan Čok

■ ■ PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ A DĚTSKÝ DEN

Letošní první svaté přijímání v naší farnosti Neposkvrněného početí Panny Marie v neděli 6. června přijalo 8 dětí.

Této důležité slavnosti předcházela příprava dětí i jejich rodičů, která probíhala už od 19. března a trvala až do 4. 6. 2010. Přípravná setkání se konala v našem strašnickém kostele vždy v pátek od 16 do 17 hodin (někdy i trochu déle – dle atraktivnosti tématu). Přípravu dětí vedl P. Jan Balík s pomocí Lídy Buriánové, s rodiči se připravoval P. Vladimír Kalík, jehož dvakrát zastoupil jáhen Pavel Reumann. V sobotu 5. června v 16,30 absolvovaly děti (a s nimi i někteří rodiče) svátost smíření a v neděli 6. června v 10,30 hod. při dětské mši svaté přistoupily děti k 1. svatému přijímání. Po skončení této slavnostní mše svaté se šelý děti a jejich rodiny v naší farní kavárně, kde proběhla krátká oslava s dětským šampaňským a fantastickým dortem.

Příprava dětí i rodičů na tento významný den jejich života byla opravdu pečlivá, P. Balík i P. Kalík dohlíželi svědomitě na plnění „úkolů“, které zadávali průběžně našim dětem i jejich rodinám.

Jsme velice rádi, že příprava na 1. svaté přijímání dětí je v naší farnosti koncipována tímto způsobem, všechna setkání byla dle našeho názoru velmi přínosná nejen pro naše děti, ale celé jejich rodiny. Několik pátků jsme se vzdali alespoň na chvíli našich běžných starostí a pospíchali na přípravu, která nám bude nyní určitě chybět. Témata byla totiž velmi zajímavá, povídání a vzájemné naslouchání velmi přínosné a obohacující náš duchovní život.

Velký dík za vše patří tedy oběma našim páterům- Janovi a Vladimírovi, jáhnovi Pavlovi a Lídě, která vše zorganizovala, a to včetně dětského dne, který se konal v neděli 6. června odpoledne na hřišti Střední technické školy Dubečská. Sešlo se téměř 35 dětí i s rodiči. Tématem odpoledního programu byl film „Alenka v Říši divů“. Všechny soutěžící provázely nelehké úkoly, které museli všichni zvládnout, aby osvobodily Alenku z moci zlého draka. Na osmi stanovištích, která připravovala mládež naší farnosti, získávaly děti na svůj meč drahokamy v podobě samolepek. Kdo splnil úkoly na všech stanovištích a získal patřičný počet drahokamů, mohl se utkat s drakem. Děti mimo jiné zachraňovaly ježka, kterého odhodila zlá královna, házely kloboukem přes řeku, skákaly přes kameny, u kouzelníka luštily hádanky a vymýšlely další pro ostatní děti... Nakonec všichni draka přemohli a získali bohatou odměnu. Nechyběla ani osvěžující zmrzlina. Fotbalové utkání završilo krásné slavnostní odpoledne a všichni odcházeli radostně domů. Děkujeme Bohu za to vše a také za krásné počasí, které nám v tento slavný den dopřál!

Dagmar a Rostislav Šíšovi

■ ■ FARNÍ POUŤ DO ROKOLE

Pro každou farnost je dobré, když vykoná společnou pouť. Přemýšleli jsme, kterým směrem se vydat, a volba padla na mariánské poutní místo Rokole na úpatí Orlických hor.

12. června ráno se před strašnickým kostelem sešlo tolik zájemců o putování, že jsme téměř zaplnili dva autobusy. Cesta, při které jsme se společně pomodlili růženec, rychle uběhla a my se ocitli v Rokoli, na krásném místě uprostřed přírody.

Podle legendy zabloudilo ve zdejších hlubokých lesích (rokli) děvčátko. Ve velké tísní se obrátilo o pomoc k Panně Marii. Ta se dívka zjevila a vyvedla ji za ruku z lesa ven.

V místě zjevení vytryskl pramen a vznikla tu studánka, později zde vystavěli dřevěnou kapli, která byla v roce 1859 nahrazena kaplí zděnou. V roce 1930 dal továrník Příbyl postavit kostel. A v tomto kostele sloužil P. Jenda spolu s P. Vladimírem poutní mši svatou. P. Vladimír při homilii připomněl, že účastí na pouti získáme tři důležité dary. V tu chvíli všichni zbystřili: „Máme s sebou dost velké tašky, abychom to pobrali?“, ale

P. Vladimír upřesnil, že se jedná o duchovní dary: dar domova, obrácení a dar apoštolátu.

Po mši svaté jsme se z krátké přednášky dvou sester ze Schönstattskeho hnutí dozvěděli mnoho zajímavého o historii zdejšího poutního místa. V současnosti ho spravuje několik řádových sester Schönstattskeho hnutí.

Po mši svaté jsme měli možnost prohlédnout si okolí kostela, kde se mimo jiné nachází i dřevěná stavba Lorety s obrazy sedmi bolestí Panny Marie v podání lidového umělce.

Po pádu totality byla v Rokoli na louce nad kostelem postavena a 19. 7. 1997 posvěcena kopie původní kapličky v Schönstattě. Je to 143. schönstattska kaplička na světě a nese ideál poslání Betléma – domova a rodiny. V kapličce stojí kameninový džbán s nápisem „Vino už nemají“ (připomíná zázrak na svatbě v Káně Galilejské), do kterého jsme mohli vložit lístky s prosbami. Za tyto prosby se pravidelně místní sestry modlí.

Po dopoledním programu jsme se přesunuli do nedalekého Slavoňova na oběd, po kterém následovala prohlídka místního dřevěného kostela sv. Jana Křtitele. Kostel je jedním z nejstarších v Čechách a stojí zde od roku 1553. Původně byl zasvěcen sv. Martinovi. Překonal i nelehké období socialismu, kdy se o jeho záchranu zasadil především místní kostelník Václav Suchánek. Celý interiér je zdoben dřevěnými kazetami s figurálními malbami.

Po prohlídce se cesty autobusů rozdělily. První jel do Neratova, druhý mířil k pevnosti Hanička u Rokytnice v Orlických horách. Pevnostní komplex byl vybudován v letech 1936-38 jako součást obranného opevnění republiky. Skládá se z 6 bojových objektů na povrchu, které jsou v podzemí propojeny mohutnými chodbami a sály. Vše jsme si pod vedením průvodce prohlédli a dozvěděli jsme se spoustu nového.

Ani se nám nechtělo věřit, že den tak rychle uběhl a nastal čas návratu domů. Prožili jsme krásný den ve farním společenství a všichni se již jistě těší na příští farní pouť.

Marie a Karel Kamarádovi

■ ■ POUTNÍ MÍSTO NERATOV

Chceme se s Vámi podělit o nezapomenutelné zážitky z poutního zájezdu naší farnosti.

Po dopoledním zklidnění na krásném mariánském místě Rokole, kde jsme s našimi kněžími slavili mši svatou, jsme se po obědě rozdělili. Autobus nás vezl úžasnou krajinou Orlických hor- zde člověk cítí blízkost Stvořitele a krásu jeho díla. To byla příprava na velký zážitek, kterého se nám dostalo po příjezdu do Neratova. Na tomto místě jsme poznali ochranu Panny Marie a její vedení.

Vyprávění místního p. faráře bylo poutavé- přiblížil nám útrapy poutního kostela v době minulého režimu, kdy nejprve shořela střecha, pak postupně chátrala celá stavba, až byl vydán příkaz ke zbourání. K tomu však nedošlo, neboť síla Mariiny pomoci je mocná.

Díky elánu a nadšení p. faráře se daří obnovovat toto poutní místo. Průčelí chrámu a fara jsou opraveny, září do kraje a vábí poutníky k zastavení. Samotný chrám je unikát, neboť má skleněnou střechu, což musí působit úžasně na večer při pohledu na nebeskou klenbu.

Místní p. farář musel při svém nástupu na toto působiště, kdy kostel nebyl ještě zastřešen,

uklidit nejprve sníh a potom mohl sloužit mši svatou. Podmínkou biskupství k financování opravy tohoto poutního místa bylo, že se obec musí částečně zalidnit, protože němečtí obyvatelé byli v r. 1945 odsunuti, a tudíž zůstalo jen pár osadníků a chalupářů. Farář zařídil s pomocí místních obyvatel ubytování, obchod a chráněné dílny pro postižené, kteří zde pracují. Tím se obec rozrostla a mohlo se začít s rekonstrukcí.

Historiky, které nám vyprávěl, byly nejen vážné, ale i humorné a týkaly se např. získávání financí, návštěv politiků a významných osobností nebo sbírek odsunutých starousedlíků.

Čas však utíkal a nás čekal návrat domů. Skláníme se v úctě před duševní silou a vitalitou místního p. faráře, hlavně pře jeho hlubokou vírou a důvěrou v pomoc Panny Marie.

Vyprošujeme mu Boží požehnání, aby započaté dílo bylo zdárně dokončeno a poutní místo určené ke ztišení a k prosbám poutníků bylo obnoveno.

Doporučujeme návštěvou tohoto unikátního díla poznat velkou víru a odevzdání se do Mariiny náruče a tím i do ochrany jejího syna Ježíše.

manželé Štrobichovi

■ ■ ŠUMAVA NA KOLECH 2010

Tento rok, jako každý jiný, jsme jeli poznávat krásy Šumavy. Náš kněz Jan Balík s jáhnem Pavlem se o nás starali po celou dobu výletu, který se konal od **1. 7. do 6. 7.** Postupně jsme navštívili pět kempů: Babylon, Nýrsko, Železnou Rudu a Annín. Mezitím, co jsme jezdili na kole v čele s Jendou Balíkem, v kempu nám Pavel připravil něco dobrého k večeři.

S Jendou jsme byli na mnoha místech krásné letní Šumavy. Bylo to například jezero Laka, Černé jezero, hora Ostrý, hrad Kašperk aj. Jan jakožto veliký sportovec nás vedl do různých kopců, které měly veliké převýšení, ale nakonec se celá výprava vrátila veselá a zdravá domů.

Ovšem neobešlo se to bez problémů... Po asi dvouhodinovém pobytu tří nejmenovaných hochů na policejní stanici v Nýrsku se výlet o něco prodražil. Pak už všichni sekali dobrotu až do Prahy.

Tímto děkuji jáhnovi Pavlovi Reumannovi a P. Jendouvi za to, že se o nás tak hezky starali. Byl to opravdu krásný výlet na Šumavu.

Martin Kamarád

■ ■ PRIMICE V LAPPERSDORFU

11. července 2010 se tři zástupci naší farnosti zúčastnili primiční mše svaté v partnerské farnosti Lappersdorf u Regensburgu. Novoknězi Christophu Melzlovi je 32 let, je lappersdorfským rodákem a třetím knězem, který vyšel z této farnosti za posledních 40 let. Před rozhodnutím ke kněžství započal studia medicíny, ale v jejich průběhu přešel do semináře. Hned po primici nastupuje jako kaplan do farnosti Roding.

P. Christoph si jako citát na pozvánku, kterou zaslal i do naší farnosti, a na své primiční obrázky zvolil větu z první knihy Samuelovy: „Mluv, Pane, Tvůj služebník naslouchá.“ Výtvarně byl citát doplněn reprodukcí abstraktní malby lappersdorfského faráře P. Herberta Madera „Povolání“ (viz obrázek). Originál malby dostal novokněž od svého faráře jako dárek. V průběhu primiční mše svaté byl obraz vystaven v kostele jako součást krásné výzdoby.

Lída Burianová a Jana Vachulová gratulují za farnost

Na mši svatou přišlo opravdu velké množství farníků a přátel; zúčastnili se i zástupci obce a slavnostně oděni zástupci různých místních spolků se spolkovými prapory. Velkou radost nám novokněz udělal tím, že v úvodní uvítací části pronesl tři věty v překrásné češtině. (Posléze jsme si v rozhovoru s ním potvrdili své tušení, že za touto nevšední pozorností stál jako obvykle dobrý duch našeho vzájemného partnerství, pan profesor Otmar Kapl, a P. Christoph přiznal, že naučit se tyto tři české věty jej stálo více úsilí než např. zvládnout latinské texty...) Kázání pronesl pan farář, v jehož farnosti P. Melzl prožil svou jáhenskou praxi. Jako téma kazatel zvolil tajemství růžence světla (Ježíš, který byl pokřtěn v Jordánu, Ježíš, který zjevil v Káně svou božskou moc, Ježíš, který hlásal Boží království a vyzýval k pokání, Ježíš, který na hoře proměnění zjevil svou slávu, Ježíš, který ustanovil Eucharistii), která vztáhl k prožívání kněžství. Kněz nejvíce zdůrazňoval obyčejnost, lidskost, kterou Ježíš kněžím ukazuje – už tím, že se jako Syn Boží nevyděluje, ale dává pokřtít jako všichni ostatní, že svůj první zázrak koná v tak přirozeném a lidském prostředí jako je svatba, že jej nekoná sám, což by jistě mohl, ale požádá o pomoc tamější služebníky, že nám zanechává Eucharistii v podobě něčeho tak obvyklého jako je chleba... Schopnost sdílet s farníky jejich běžný život a spolupracovat s nimi na aktivitách společenství je užitečnější než nadřazenost uštvaneho kněze, který vše chce zvládat sám. Stejně důležitá je pro kněze i schopnost obracet se na Marii, na jejíž prosbu se zázrak v Káni stal, a schopnost čerpat sílu ke svým úkolům „na hoře proměnění“ s Kristem. Za takovýchto podmínek by kněz mohl dokázat i jádro svého povolání – hlásání Božího

království a výzvy k pokání – žít takovým způsobem, aby to pro obec věřících bylo autentické, živé, přirozené, nikoli školometsky kazatelské. Myslím, že všichni, kteří se při následujícím slavnostním obědě střídali u novokněze se svými dárečky, přáními, scénkami a písničkami, mu přáli právě tohle!

Za naši farnost jsme P. Christoph Melzla vybavili soupravou pro kaplanské jízdy po farnosti – dostal plaketu se sv. Kryštofem, rybičku na auto (které ještě nemá...) a dvě CD pro různou náladu (Dvořákovy Biblické písně a Zpěvy z Taizé).

V průběhu dne jsme měli možnost si s pastorační asistentkou lappersdorfské farnosti Bernadette Biller vyměnit adresy dětí, které mají zájem o dopisování v němčině nebo angličtině. Bernadettu jsme upozornili, že naše děti mají, na rozdíl od bavorských, dvouměsíční prázdniny – ale věříme, že nyní už dopisování určitě začalo.

Děkujeme lappersdorfským, že jsme s nimi mohli prožít takový milý okamžik, za to, že s naší farností stále počítají jako s přáteli.

Jana Vachulová, foto Robert Vachule

■ ■ **SPOLEČNÁ RODINNÁ DOVOLENÁ V MLÝNICKÉM DVOŘE**

Týden od **10. až 17. července** jsme prožili na společné dovolené v hezkém penzionku v Mlýnickém Dvoře, který se nachází jižně od Králického Sněžníku. Bylo nás celkem pět rodin s dětmi: Beránkovi, Hovorkovi, Dvořákoví, Šimůnkovi a na část týdne přijeli Daičovi. Bartákoví museli bohužel dovolenou zrušit kvůli úrazu, což nás všechny moc mrzelo. Penzion má velkou zahradu s bazénem, takže si nejen děti, ale i rodiče přišli na své. Podnikli jsme několik výletů na okolní rozhledny a na poutní místo Králíky. Počasí nám přálo, dovolená se vydařila.

Šimůnkovi

■ ■ **MLADÍ V MEDJUGORII 2010**

Bylo to **30. července**, když jsme se (tak jako v loňském roce) vypravili na pouť do Medjugorje spojenou s dvěma dny odpočinku u moře. Brzký ranní odjezd nám umožnil dorazit hladce na místo ještě téhož večera. Příjemný a později námi velice oblíbený pan domácí nám poskytl vyhovující ubytování; krásné apartmá jen pár set metrů od hlavního střediska dění. Je nutno říci, proč jsme se právě do tohoto malebného městečka, ležícího vprostřed Bosny, vypravili. Centrem našeho zájmu byl už po jednadvacáté probíhající festival, příznačně pojmenovaný Mladifest. Velká zahajovací mše nás vtáhla do děje hned den po příjezdu a odstartovala tak

šestidenní program, který byl určený právě katolické mládeži. Představilo se nám neskutečné množství národů, které tak jako my, přijelo vzdát úctu Panně Marii. Všem se dostalo také mše svaté v mateřštině, i když v omezeném čase, protože bylo nutno se vystřídat v jedné budově. Navzdory tomu mše celebrowaná naším P. Jendou byla velice zdařilá. Denně jsme mohli vyslechnout několik přednášek zajímavých lidí, pomodlit se společně růženec, prožít krásnou, hudbu a tancem prosycenou, mši svatou a celý den zakončit dojemnou adorací. A to vše s českým či slovenským překladem, který jsme chytali na radiových FM vlnách. Program jsme si soukromě

mohli zpestřit setkáním s místními vizionáři, výšlapem na tamní horu s křížovou cestou Křiževac nebo na protilehlý pahorek Podbrdo, kde se zjevovala Panna Maria, a činí tak dodnes, jak jsme tomu byli svědky. K její účtě jsou zde krásně ztvárněna růžencová tajemství. Odešad byla cítit mírumilovná atmosféra a pokání lidí, kteří po oné kamenité a nebezpečné půdě šli bosí. Na prostranství před tamním kostelem, kde v určité denní hodiny probíhala možnost přijetí svátosti smíření, byla spousta zpovědnic, ovšem pro veliký zájem lidí zpovídali kněží, posedávajice i po trávě a na lavičkách. Působilo to velice přirozeně a oddaně. Myslím, že mnozí mladí takovou zpověď museli ocenit a jistě si ji budou dlouho pamatovat. Pro zpestření programu jsme měli možnost zhlédnout divadelní představení amatérské organizace dříve drogově závislých lidí, nebo se zúčastnit průvodu kolem města. Celý festival byl zakončen neobvyklou mší svatou. Konala se za rozbřesku, tedy kolem páté hodiny ranní, a to přímo na již zmiňované hoře

Křiževac. Někteří z nás využili možnost vydat se na místo už pozdě večer a přespat zde. Tu noc si jinak celou dobu krásné počasí vybralo svou daň. Nad Křiževacem křížovaly oblohu blesky a řádila bouře. Nebylo proto divu, že mše svatá proběhla v rekordním trvání patnácti minut. Tím náš pobyt v Medjugorji dramaticky, ale ve zdraví a láskyplněm naplnění skončil. Zbylé dva dny jsme strávili v Chorvatsku ve vesničce Marušiči, kde jsme už jen odpočívali u moře a vstřebávali za pomoci našich duchovních, co jsme na oné pouti načerpali.

Závěrem chceme poděkovat všem řidičům, kteří nás šťastně dopravili tam i zpět, dále našemu P. Jendovi Balíkovi za duchovní vedení a také samozřejmě našemu jáhnovi Pavlovi, který se opět osvědčil jako skvělý kuchař a neúnavný hostitel.

Co říci na konec? Snad jenom slova Panny Marie, která nás po celou dobu naší pouti provázela a kterým patří náš dík za ně. „Kdybyste věděli, jak vás miluji, plakali byste radostí.“

Veronika & Eliška

■ ■ LETNÍ FARNÍ TÁBOR VYŠŠÍ BROD

Téma letošního tábora znělo „Cesta do Zaslíbené země“. Pomocí mnoha „putovních her“ a každodenní „dušestravy“ jsme se snažili dětem toto téma v prostředí nádherného cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě přiblížit a připomenout některé hlavní body.

Hned první den, po ubytování a seznámení s představeným, otcem Justýnem, který byl okamžitě poangličtěn na „Džastina,“ následovala první hra, tradičně rozřazovací. V ní děti, coby zotročení Izraelité, hledaly v lese všemožné suroviny, aby je pak naložily do krabic a otrocky odtáhly na určené místo. Zábavu snad nikomu nezkalilo ani pár štípanců utržených na „Vosí stezce.“

Další den se vyrazilo na „Akci 887,“ pěší výlet na blízkou horu. Statečně jsme překonali bezprecedentní průtrž mračen a útechou nám byl Vojtův výrok, že „zážitky nemusí být dobré, hlavně když jsou hluboké.“ Další den děti pekly chleba na Hod Beránka (nikoliv „hod beránkem,“ jak někteří říkali) a soutěžily v kasinu, kde teprve zjistily, k čemu jsou dobré body za úklid. Putování za ohnivým sloupem se snažila přiblížit noční hra, která se i díky, mírně řečeno, členitému terénu stala velmi „hlubokým zážitkem.“

Pod vedením nadšeného průvodce Františka jsme si prohlédli všemožná zákoutí kláštera, zde vystavená umělecká díla z celé Evropy, impozantní varhany, i gotické oltáře. František neztratil dobrou náladu ani poté, co jsme po dvacáté osmé spustili alarm v klášterní knihovně.

Po několika dnech ale národ Izraelský začal hladovět a reptat. Bůh tedy seslal manu a děti byly nasyceny, ba dokonce možná až přesyceny, když na čas konzumovaly bochníky chleba.

V pátek 20. srpna pak následoval velký celodenní výlet, spojený s návštěvou hradu Rožmberk a místní mučírny (kde konečně došlo na spravedlivé potrestání několika bujnějších jedinců). Svižný pochod na vlak nám zpestřovalo kochání se krajinou a výkony neznámého kytarového virtuosa v jedné vesnici.

V sobotu se děti dle hesla „Poznej svého nepřítele“ učily apologetice a rozpoznávání zákeřné taktiky náboženských sekt. V neděli jsme se zúčastnili krásné latinské mše a odpoledne se fyzicky zcela vyčerpali legendární hrou „Pašeráci.“

Kdo chtěl (a chtěli skoro všichni), vstal v pondělí o něco dřív (asi v půl páté) a vyrazil po Vosí stezce na blízký kopec sledovat východ slunce. Ten se sice kvůli zvýšené oblačnosti směrem na Horní Dvořiště zpozdl, ale zase díky mrakům notně získal na malebnosti. Když jsme se dostatečně pokochali, s otcem Jendou jsme poděkovali Bohu za nový den polní bohoslužbou.

V úterý, na dalším celodenním výletě, se děti s velkým úspěchem učily skládat žalmy. Ve středu jsme spolu s otcem Peterem slavili, tentokrát lesní bohoslužbu a stavěli zavodňovací kanály za účelem efektivní distribuce vody zázračně vytrysknoucí ze skály.

Ve čtvrtek, kdy někteří zdatní jedinci vstávali spolu s cisterciáky na matutinum už ve čtyři hodiny a po tradičním Riskuj!, už následovala velmi komplexní ZPH, neboli Závěrečná Putovní Hra. Děti při ní postupně dávaly dohromady tajnou zprávu, která se ukázala být úryvkem z Písma a plnily úkoly testující nejen jejich tělesnou, ale i duševní zdatnost. Kvůli mírnému časovému skluzu to byla první noční ZPH, jakou jsme kdy měli. Nicméně všichni přežili a po táborovém ohni a večeři si šťastně rozdělili poklad.

Další den nás už čekalo jenom balení a úklid, potom rozloučení s otcem Justýnem a dlouhá cesta domů, během které jsme se stavili v grafitových dolech Českého Krumlova. Na popud pana průvodce jsme se zkrášlili grafitovým prachem (tvrzení, že lze odstranit pouze benzínem či šmirglpapírem, se ukázalo jako nepravdivé) a pokračovali až do Prahy. I když mnoho vedoucích prospalo po táboře celou sobotu a děti si v denních kronikách opakovaně stěžovaly na nelidské rozzcivky a zbytečné mytí a čištění zubů, myslím, že budou na tábor všichni rádi vzpomínat a dá-li Bůh, pojedou za rok zas.

Honza Parolek

■ ■ POPRVÉ NA MARIAPOLI

Letos jsme byli poprvé na Mariapoli neboli celostátní setkání v rámci Hnutí Focolare. Konalo se ve Volyni a trvalo 7 dní. Akce byla určena všem věkovým kategoriím a vyznáním. My jsme byli účastni jako rodina s malým dítětem. Každý den byl organizován podle schématu: dopoledne po přečtení Slova na den (úryvek z Písma svatého s komentářem

Chiary Lubichové a osobními zkušenostmi) byly přednášky - letošní ústřední téma znělo „Jednota a komunikace“; odpoledne byly nabídky různých možností jako výlety, koupání, promítání filmů. Před večerí bývala mše svatá. Během večerů byl prostor pro setkání ve skupinách, do kterých jsme byli rozděleni. Byla to příležitost lépe se navzájem poznat a sdílet zkušenosti o víře. Jeden den jsme byli na společném výletě v Lštění, kde se mše svatě

zúčastnil i místní biskup Pavel Posád. Celkem se setkání zúčastnilo kolem 300 lidí, a přesto jsme se po celou dobu cítili jako v jedné velké rodině. Přestože teprve postupně poznáváme spiritualitu Focolare, pochopili jsme, že toto je ta jednota, o které mluví Chiara. Nejvíce nás oslovilo to, že každý byl naprosto otevřen k ostatním- buď aby jim pomáhal, nebo se s nimi seznámil a bavil. Setkání ve skupinách bylo velice obohacující jak z lidské, tak i z duchovní stránky.

Elena a Martin

■ ■ ■ PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych tímto poděkovala všem vedoucím, pomocníkům a dalším dobrovolníkům, samozřejmě také panu faráři, kaplanovi i našemu jáhnovi za všechny akce, které pro naše děti pořádají, příp. je podporují modlitbou či jinak. A není jich málo: karneval, jarní i podzimní výjezdy (Klokoty, Nymburk, Kosova Hora atd.), zimní lyžařský tábor, letní turistický tábor, kola, voda, mikulášská, pečení perníčků, pletení pomlázek, drakiáda, výuka náboženství a další a další.

Máme obrovské štěstí, že žijeme ve farnosti, která tak moc myslí na děti a ve které se najde spousta dobrovolníků, kteří obětují svůj volný čas a pohodlí, aby "posloužili" těm mladším a vlastně i nám rodičům. Bojím se, že tu obrovskou nabídku občas bereme jako samozřejmost, i proto jsem se rozhodla za nás rodiče (snad vyjadřuji názor většiny) napsat.

Děkujeme, ať se vám daří a ať vám práce s dětmi přináší kromě "dřiny" také hodně radosti. ☺

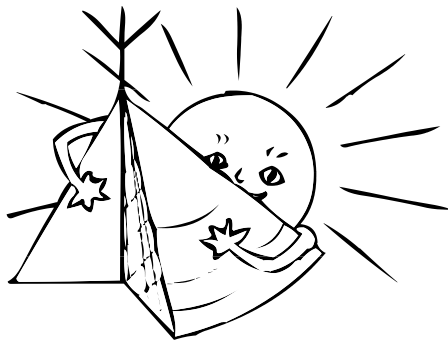
Monika S.

■ ■ ■ ...OD LÍDY

Milé děti,

léto skončilo, vám začala škola a s ní spousta učení a povinností místo hraní a dovádění. Na faře máme sbírku všeho možného, co nám o prázdninách v přírodě připomínalo Pána Boha. Všimly jste si, jak je každá květinka nastrojená a navoněná, každý lístek pravidelně tvarovaný, motýli mají kouzelně vybarvená křídla a ptáci krásně zpívají? V přírodě je nádherně. I teď na podzim! Všechno tu má svůj řád, všechno velebí Pána Boha, jak nejlíp dokáže. Někdy je

to asi dost náročné, jako třeba letos, když se přes takovou krásnou rozkvetlou louku přežene povodeň. Ale příroda si poradí a rychle se vzpamatuje. Je na nás, abychom i my ty naše povinnosti a školní úkoly svědomitě zvládali a uměli si poradit v těžkostech – aby ten náš svět byl i díky nám ještě o něco krásnější. S Boží pomocí to určitě všichni zvládneme. Víte, že za měsíc jsou zase na pár dní prázdniny? Už pro vás máme připravený program, vyjedeme do přírody užít si něco pěkného a nabrat síly do dalšího snažení. A nejen to...

■ ■ A CO SE PRO VÁS, DĚTI, CHYSTÁ?

4. celostátní Misijní kongres dětí

Plzeň, sobota 2. Října, pořádaný Papežským misijním dílem dětí. Jedná se o setkání dětí, mladých lidí i celých rodin z naší republiky, které se snaží pomáhat potřebným dětem v chudých oblastech ve světě. Na konto PMDD každoročně přispíváme z naší farnosti sbírkami z Pečení misijních koláčků, které naše děti každoročně pečou a pak v kostele na 5. neděli postní nabízejí za dobrovolný příspěvek, a výtěžkem z Misijního jarmarku, pořádaným vždy v říjnu na Misijní neděli.

Program:

- 10:00 mše svatá v katedrále sv. Bartoloměje (celebrant otec biskup František Radkovský).
- Od 12. hod. budou mít děti možnost „cestovat po pěti kontinentech“ v pěti plzeňských kostelech. Prostřednictvím her, soutěží, kvízů, výstav a tvořivosti můžou poznávat jiný způsob života v krajinách chudých i bohatých.
- Doprovodný program pro rodiče – koncert skupiny Quo vadis, přednáška o Indii, tvůrčí dílny, misijní jarmark, divadelní představení a další překvapení.

Společný odjezd dětí naší farnosti zajišťuje Jana Hadravová. Sraz je v 6:40 hod na Hlavním nádraží v hale u výstupu z metra proti obchodu Optik FOKUS. Návrat upřesníme až podle odjezdu z Plzně. S sebou jídlo na celý den, pláštěnku a raději teplé ale sportovní oblečení. Zájemci se mohou hlásit v sakristii, u Lídy nebo přímo u Jany Hadravové.

Drakiáda

V sobotu 16. října ve 14 hodin na parkovišti nad Hostivařskou přehradou (nad hrází). Vpravo za malým lesíkem je naše velká Dračí louka. Chystají se jako každoročně soutěže a odměny. Od loňska máme i farního draka, se kterým jen tak někdo nevyhraje! Draky si opatřete včas a pak si je nezapomeňte vzít na podzimní prázdniny do Klokot.

Růženec s dětmi

V úterý 19. října od 17 hodin v kostele – letos Slavný růženec. Děti, nakreslete obrázky jednotlivých tajemství. Samy si vyberte, které chcete. Budeme se podle nich modlit a všechny je pak vystavíme na nástěnce vzadu v kostele.

Podzimní prázdniny

Opět v Emazích v Klokotech u Tábora od středy 27. října do neděle 31. října na tamní faře. Od loňska máme v okolí spoustu neprozkoumaných míst, kam bychom se rádi podívali. Přihlášky si vyzvedněte v sakristii, kam je, prosím, vyplněné odevzdejte nejpozději do neděle 17. října. Podrobné informace přihlášených dětí včas rozešleme.

Adventní věnečky

V sobotu 27. listopadu od 10 hodin, hned po úklidu kostela v učebně. Přineste si s sebou, kdo můžete, korpusy na věnečky, větvičky, slaměnky, stužky, svíčky, nůžky, drátky i spoustu nových zajímavých nápadů. Sušte a sbírejte v lese všechno, co by věnečky v adventu mohlo zdobit. Věnečky se nám zatím vždycky povedly, tak se těším, že letos si to při jejich zdobení zase pěkně užijeme. Druhý den, na první adventní neděli, se budou v kostele světit.

Mikuláš a mikulášská nadílka

V neděli 5. prosince opět ve farním sále. Mikuláš s anděly a čertem se už na Vás těší, společně si zazpíváme, pomodlíme se a měly by být snad i nějaké dárky (před začátkem balíčky označené jménem dítěte rodiče odevzdají do košů dole v suterénu).

Výtvarná soutěž Vánoce očima dětí,

každoročně pořádaná karmelitány, má letos uzávěrku v neděli 5. prosince. Letos se těším, že se do soutěže opět s chutí zapojíte. Úkolem je zobrazit na formát čtvrtky A4 nebo A3 libovolnou výtvarnou technikou Vánoce. Zezadu uveďte jméno a příjmení, věk a adresu a odevzdejte, prosím, v sakristii. Jistě víte, že od vánoc jsou potom v boční chodbě kláštera všechny obrázky vystaveny a můžete se na ně přijít podívat.

Tříkrálová sbírka

je sice ještě daleko před námi, ale je potřeba koledníky včas na Charitě nahlásit. Letos bylo koledníků málo, někteří už koledování odrostli, budeme rádi, když se navíc přihlásí koledníci noví, mladí i malí, hlavně šikovní ☺. Kdo z dětí i rodičů by měl zájem, přihlaste se, prosím, v sakristii.

Farní knihovna pro děti a mládež

Knihovna pro děti má nové zajímavé knížky, přijďte si, děti vybrat. Skříň s knihami je v učebně, na požádání je dětem můžeme kdykoliv půjčit. Ve spodní zásuvce je seznam, podle kterého si můžete vybírat.

■ ■ CO SE CHYSTÁ PRO FARNÍKY

Misijní jarmark Papežského misijního díla

V neděli 17. října – opět na Den modliteb za misie ve farním sále. V sobotu odpoledne od 16 do 18 hodin budeme vybírat věci, které nabízíte k prodeji. Tentokrát přispějí svými výrobky i maminky z mateřského centra. V neděli po všech mších svatých je budeme nabízet za dobrovolný příspěvek. Výtěžek zašleme na Papežské misijní dílo dětí.

Farní úklid

V pátek 26. a v sobotu 27. listopadu v pátek odpoledne od 14 hodin do 18 hod a v sobotu od 8 hod. V sakristii bude začátkem listopadu rozpis prací, kde si můžete vybrat a zapsat se, s čím byste rádi pomohli, aby náš kostel i přilehlé prostory, mohly i nadále sloužit k modlitbě i ke všem dalším zajímavým aktivitám. Předem děkujeme a doufáme, že přijдете v hojnějším počtu než na jaře. Je také možné se domluvit i na jiném pro vás vhodném termínu.

Na všechny se těší Lída a její věrní pomocníci

■ ■ ■ SEXUÁLNÍ VÝCHOVA DĚTÍ

Jak reálně ovlivnit sexuální výchovu vašich dětí?

Rodiče, především buďte příkladem pro své děti. Svým životem jim ukazujte pravdivost lásky a důležitost péče o vztahy mezi sebou a ve své rodině. Váš dobrý příklad má zásadní hodnotu.

Začněte zavčas v rodině. Vaše dítě by mělo být informované a vzdělané – ne aby jej učila ulice, sdělovací prostředky, dívčí a jiné pochybné časopisy, ale aby ono bylo schopné pomáhat jiným dětem k úctě k sexualitě, která je cestou lásky.

Chraňte své děti před negativním vlivem lidí bez morálky!

Sledujte, jaké webové stránky navštěvují vaše děti!

Mluvme s dětmi o tom, co je zajímavá, o čem ve svém okolí slyší a co vidí v médiích.

Hovořte s nimi o zamilovanosti, lásce, přátelství a dejme správné a jasné místo sexualitě jako prostředku na cestě k trvalé lásce a k pevné rodině. Po tom naše děti touží a to chtějí.

■ Škola a sexuální výchova

Ve škole bude stále mnoho dětí, jejichž rodiče nechtějí, nemohou či neumějí o sexualitě vhodně hovořit. Hledejme pedagogy, kteří podpoří rodičovskou výchovu. Navrhněme formy výuky, které neuráží, vedou k sebeúctě i úctě k druhému pohlaví, k toleranci a spolupráci.

1. Kontaktujte ředitele školy. Zajímejte se, jak se sexuální výchova konkrétně učí a bude vyučovat na vaší škole (není to nová oblast, již se nějakou formou učí v rámci různých předmětů).
2. Ujasněte si, jak o sexuální výchově hovořit s druhými lidmi, a o takto pojatou výchovu žádejte (např. výchova k trvalé lásce a zodpovědnému rodičovství).
3. Domluvte se rodiči spolužáků svých dětí a nadchněte je pro takto pojatý způsob výuky.
4. Pomozte škole najít dobré lektory, pedagogy, či sdružení, která tuto formu výchovy realizují. Škola může získat peníze z grantů prevence rizikového chování dopívajících.
5. V případě, že na škole již byla, je, nebo bude realizována „Etická výchova“ v pojetí výchovy k prosociálnosti, žádejte, aby sexuální výchova byla vyučována v rámci tohoto předmětu (www.etickeforumcr.cz).
6. Angažujte se v radě školy a spolupracujte se školou nejen v této oblasti. Vaše děti jsou váš poklad. Učitelé nejsou vaši nepřátelé, ale spolupracovníci!!!!

- www.marienovakova.cz
- www.etickeforumcr.cz
- www.acet.cz
- www.cenap.cz

■ Doporučená literatura

- Papežská rada pro rodinu – *Lidská sexualita: pravda a význam – zásady pro výchovu v rodině* (Karmelitánské nakladatelství 2000)
- Augustin – *Sexuální výchova v rodině a ve škole* (Karmelitánské nakladatelství, 1998)

- Augustin – *Sexualita v našem životě* (Karmelitánské nakladatelství, 2005)
- Quartanová – *Pravda o vzniku života* (Nové město na Slovensku, 1993)
- Hamanová a Machová – *Reprodukční zdraví v dospívání* (jedná se o učebnici pro pedagogické fakulty, vydalo H α H Vyšehradská, 2002)
- Hamanová a kol. – *Na cestě k dospělosti* (jedná se o příručku pro 11 – 15 leté, Státní zdravotnický ústav 2003)
- Laaser – *Jak mluvit s dětmi o sexu* (Samuel, 2004)

P. ThLic. Jan Balík

*Dovolávejte se Boha, našeho Pána,
odhodte hole a volejte sláva!*

*Ted' zapomeňte na své starosti,
A volejte Boha, otce vlasti.*

*My hříšní lidé bez bázně,
zapomeňme na pohanské básně.*

*Dnes není čas na vaše starosti,
pojdte a oslavujte Boha milosti.*

*Ted' zapomeňte na své starosti,
A volejte Boha, otce vlasti.*

*Bože, prosím na všechny pamatuj,
a v těžkých chvílích při nás stůj.*

*Odpusť nám naše hříchy, Bože,
nechcem skončit na pekelném hrotu nože.*

*Ted' zapomeňte na své starosti,
A volejte Boha, otce vlasti.*

*Ukaž nám svou cestu k sobě,
ať neskončíme v černém hrobě.*

*Pryč s nadvládou hříchu,
a svrhněme lidskou bídu.*

*Ted' zapomeňte na své starosti,
A volejte Boha, otce vlasti.*

*Ve svém velkém srdci, Pane náš,
celý hříšný svět máš.*

*Omyjte svým bratrům nohy,
a přestaňte mít jiné Bohy.*

*Ted' zapomeňte na své starosti,
A volejte Boha, otce vlasti.*

Štěpánka Moudrá

■ ■ ■ PROGRAM FARNOSTI

Bohoslužby v našem kostele	pondělí – pátek	18.00
	sobota	7.00, 18.00
	neděle	7.00, 9.00, 10.30, 18.00
Společná modlitba růžence	½ hod. před mší svatou (mimo neděle v 10.30)	
Živý růženec	každé první pondělí v měsíci po mši sv.	
Příležitost ke svátosti smíření	hodinu před každou mší sv. nebo dle domluvy	
Adorace	každý třetí pátek v měsíci po mši svaté	
Modlitební skupiny	společenství žen	pondělí a čtvrtek po mši sv.
	Mariina Legie	pondělí 19.00
	Lectio Divina	jednou v měsíci dle ohlášek
Přednášky o sociální nauce církve	druhá středa v měsíci od 19.00	
Biblická hodina	první středa v měsíci od 19.00	
Setkání nad Katechismem	ostatní středy v měsíci od 19.00	
Výuka náboženství	předškolní děti	úterý 16.00
	1. třída	pondělí 16.00
	2. – 3. třída	úterý 16.00
	4. – 6. třída	středa 16.00
	7. – 8. třída	čtvrtek 16.00
Mládež	biřmování – příprava	neděle po večerní mši sv.
	ostatní	neděle po večerní mši sv.
Příprava dospělých na křest	pondělí večer a dle dohody	
Příprava dětí ke svatému přijímání	od jara v pátek odpoledne spolu s rodiči	
Setkání ministrantů	jednou za měsíc dle ohlášek	
Farní charita	poslední úterý v měsíci po mši sv. v učebně	
Farní knihovna půjčuje	středa	16.45 – 17.45
	neděle	10.00 – 11.30
Skupina KAAOKAZHATIA	zkoušky v neděli od 9.30; doprovází dětskou mši sv.	
Chránový sbor Cantus amici	zkoušky v pondělí od 19.30	
Mateřské centrum	Pondělí a středa od 9.30	
Setkání rodin a manželských párů	informace u kněze	
Setkání seniorů	každé druhé úterý v měsíci od 10.00	
Sportovní odpoledne	sobota od 14.00 – floorball	
Farní kavárna	neděle 8.00 – 12.30	
Úklid kostela	každé pondělí od 14.00	

Osobní rozhovor s knězem, návštěva nemocných, křest dětí, příprava na svátost manželství a příprava dospělých na biřmování dle domluvy s kněžími.

Srdečně zveme další farníky k zapojení se do farního života. A zvláště uvítáme všechny, kdo by byli ochotni nabídnout pomocnou ruku – v charitě, ve farní kavárně, při úklidu kostela.

Slovo na závěr

Smysl života

Je potřeba mít jasnou identitu a být neustále otevřený druhým. Identita se získává skrze zemi, rodinu, kulturu, výchovu, skrze tělesné a duševní zdraví, ale také výběrem profese, jejími přínosy a schopnostmi, hodnotami a základními životními motivacemi, přáteli, místem, kde se angažujeme a hledáním pravdy o nás samých a našem životě.

Ti, kdo nemají identitu, kdo nemají svoji zemi, nevyznávají jasné hodnoty, ti se nemohou druhým doopravdy otevřít. Nebudou umět dávat, protože nebudou vědět, kdo vlastně jsou, co chtějí, ani co dokážou... Ti, kdo mají jasnou identitu, ale jsou uzavřeni sami do sebe nebo v rámci své skupiny za pevnými zdmi, jsou přesvědčeni o správnosti svého počínání. Posuzují a odsuzují ty, kteří nevnímají stejně jako oni. Jsou v nebezpečí, že budou druhého dusit, nebo že budou tíhnout ke konfliktu.

Ti, kdo mají identitu a jsou otevřeni odlišným, nepostupně stanou soucitnými, klidnými a smířlivými lidmi. Pokornými a jednoduchými gesty, nasloucháním a dobrotou budou přinášet pokoj a jednotu. Díky své schopnosti společenství budou ostatním pomáhat plněji prožívat lidství a sjednocovat se ve sdílení a přátelství.

Z knihy Jeana Vaniera *Každý člověk je dílem spásy*
(vydalo Nakladatelství Paulínky 2002)

Vydává farnost u kostela Neposkvrněného početí Panny Marie

Praha - Strašnice

Ke Strašnické 1000/10, 100 00 Praha 10

tel.: 274 782 480

e-mail: janbalik@gmail.com

www.farnoststrasnice.cz